

[Statsministeren.]

lejerne i de dårligste boliger, der har vanskeligt ved at forstå den megen tale om en huslejestigning — det har jeg modtaget mange tilkendegivelser af — der ville medføre, at de kom til at betale for andre, der skulle bo i meget bedre lejligheder. Det er en ganske naturlig tankegang, og derfor er det ikke urimeligt, at man for ikke at skræmme sådanne lejere gør opmærksom på, at de også tidligere, når man har diskuteret huslejestigning, har været undtaget. For mange saneringsmodne ejendomme ville en huslejestigning også være ganske urimelig, da ejerne af disse mange gange har tjent langt mere end værdien af ejendommen, og derfor er det ganske naturligt at fremdrage dette synspunkt.

Så mente det ærede medlem, at jeg havde kastet Keynes ned ad trappen, hvorefter det ærede medlem forsøgte at samle ham op, og det kan jeg kun være taknemlig for. Nu tror jeg ikke, det var tilfældet, det ved det ærede medlem også godt, for da det ærede medlem havde fået afleveret hele sin historie, sagde han: men nu vil man spørge mig, hvordan det var med udgifterne i foråret. Så kom det ærede medlem ind på det, det drejede sig om, og det skal han have tak for. Det ærede medlem sagde, at han havde foretrukket, at man trods de gode statsfinanser, samtidig med at man gennemførte udgifterne, havde søgt pengene tilvejebragt; det må vel forstås på den måde, at det ærede medlem så ville have været med til det. Men dertil kommer, at det ærede medlems udtalelser omkring Keynes og det resultat, det ærede medlem er nået til i sine studier, tyder på, at han er klar over, at i en situation med højkonjunkturer var det uheldigt, hvis staten — som man ofte udtrykker det — pumpede penge ud. Jeg må spørge det ærede medlem: har vi ikke i øjeblikket en højkonjunktur med stærkt efterspørgselspres her i landet? Det tror jeg det ærede medlem vil erkende. Derfor må vi også nå til den konklusion, at det, det gælder om i denne situation, er at stramme statsfinanserne. Jeg har ikke hermed sagt, på hvilken måde det skal gøres, det må vi drøfte, men kan det ærede medlem erkende dette standpunkt, viser det sig nok, at vi begge stadig har Keynes under armen.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der

endte sin tale med at overbevise sig selv om, at han havde ret i alle sine synspunkter, interesserede sig så stærkt for noget, han kaldte en samarbejdsaftale mellem det radikale venstre og socialdemokratiet, og for at undgå at diskutere denne fortrinsvis på grundlag af løsrevne avisцитater ville han gerne have den lagt frem. Der foreligger ikke en sådan egentlig samarbejdsaftale. Der foreligger et kort skriftligt notat til grund for senere udarbejdelse af åbnings-talen, og alle de principper, der er indeholdt heri, går igen i åbningstalen. Derfor kan det ærede medlem drøfte åbningstalen; det er deri, regeringens program er fremlagt.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen erkender, at 88 er mindre end 91. Jeg tror ikke, det ærede medlem er berettiget til uden videre at afskrive 3 af folketingets medlemmer mulighed for at tage stilling til problemer, der foreligger til afgørelse her. Men selv om man ville følge det ærede medlem i hans betragtning, kender det ærede medlem forretningsordenen så godt, at han ved, at hvis ved afstemningen om et forslag stemmerne står lige, 88 mod 88, vil forslaget dermed være bortfaldet. Det er derfor fortsat urigtigt, hvad det ærede medlem sagde i sit første indlæg.

Jeg konstaterer også, at det ærede medlem ikke har kunnet og ikke kan dokumentere — fordi det er forkert — at socialdemokratiet har givet tilslutning til tanken om voldgift. Jeg henviser til det, statsministeren sagde, og jeg henviser det ærede medlem til at læse åbningstalen en gang til.

Jeg er tilfreds med, at det ærede medlem ikke gentog sin påstand om, at danske soldater skulle ofres fremfor tyske soldater syd for Kielerkanalen.

Jeg konstaterer også, at det ærede medlem brugte en episode i en øvelse, der fandt sted inden for NATO, til på en helt overdimensioneret måde at drage slutninger, som det ærede medlem ved at han ikke har lov til at drage. Og når det ærede medlem taler om de betydende kredse herhjemme, som skulle tænke på en dansk intervention i Tyskland, og så henviser til en konservativ general, der er medlem af